

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Opera Mystica V. Ac Mystici Doctoris F. Ioannis A Crvce
Primi Religiosi Discalceati Ordinis B. V. M. De Monte
Carmelo Et Seraphicæ Virginis Theresiæ fidelissimi
coadiutoris**

Juan <de la Cruz>

Coloniæ Agrippinæ, 1639

Versvs II. O delicatam plagam.

urn:nbn:de:hbz:466:1-37873

mentioſiorem ardoris producit effectū cauteris ignitis. Cū autem iſte Diuinus ignis transformauerit in ſe animam, non ſolum ſentit ipſa cauterium, ſed tota effecta eſt quoddam cauterium ignis vehementis. Eſtque res proſecto admiratione digna, quod cum diuinus iſte ignis tam ſit vehemens ac conſumens, vt multo cū faciliori negotio mille in nihilū redigeret mūdōs, quam elementaris ignis paleam vnā; non tamen conſumat deſtruatque ſpiritus, in quibus ardet: ſed iuxta vitū ardorisque ipſorum menſuram, illos oblectet & deſicet, ſuauiſſime in ipſis ſecundum vires quas illis contulit ardendo. Quem admodum in actibus Apoſtolorum eueniſſe legimus, vbi cum ignis iſte magna eum vehementia fuiſſet delapſus, adſiſſit diſcipulos qui (vt S. Gregorius ait) ſuauiſſime intus arſerunt, idipſum etiam eſt quod canit Eccleſia. *Aduenit ignis diuinus, non comburens, ſed illuminans; non conſumens, ſed lucens.* Cum enim communicationū iſtarum finis ſit, ſublimare & magnificare animam, non eam cauterium hoc premit; ſed potius dilatat, non illam ſſigit, ſed oblectat, illuminat & dat, & propterea vocat illud *Suaue*.

44.1.3.

Atque ita ſœlix anima quæ in ſignem hęc fortē adepta eſt vt iſtud obtineat cauteriū, omnia nouit, omnia guſtat, quidquid liber facit & proſperatur, nulluſque coram ea præualeat, aut eam attingit, hęc eſt enim illa anima, de qua Apoſtolus ait. *Spiritualis autem iudicat omnia, & ipſe à nemine iudicatur.* Et alio loco. *Omnia ſcrutatur etiam profunda Dei.* O ingens gloria veſtra animæ quæ ad iſtum ſupremum ignem peruenire dignæ fuiſtis! qui cum infinita virtute ad vos conſumendas & in nihilum redigendas polleat, non vos conſumēdo, imenſe vos in gloria conſumat. Nec mirandum eſt, nonnullas animas ad hunc

2. Cor. 2.

15.

1. Cor. 2.

19.

uſque gradum à Deo prouehi, cum ipſe ſolus ſit, qui nonnullis in rebus in ſtupendis effectibus producendis ſingulariſſe eſt. Cū itaque cauterium iſtud ad eō ſuaue ſit, quæ admodum hoc loco explicatum eſt, quātis puram delitijs affluet anima tam potenti igne aduſta? vnde rem hanc cupiens exprimere anima, eam retinet, ſatiſque illi eſt amplificationem eius & exiſtimationem, iſto iudicare dicendi modo. O dicēdo. *O delicatam plagam.*

V E R S V S II.

O delicatam plagam.

Vulneri huic ipſemet, qui illud inferre medetur, dumque illud in ſiſtigit ſanat, quæ res ſimilis eſt, aliqua ratione ferro naturali igne ſucceſſo; quod cum vulneri ſuperponitur maius illud efficit, facitque, vt id quod prius erat vulnus ferro vel aliquo alio modo in ſiſtigit, iā vulnus ignis euadat: quod ſi pluries idem ferrum vulneri ſuperponeret, maius ignis vulnus fieret, donec deſtrueretur ſubiectum. Ad eundem modum, iſtud amoris diuini cauterium vulnus illud amoris, quod animæ intulerat ſanat, & quoties, unque iterato cauteriū iſtud applicat, maius efficit vulnus. Amor ſiquippe medicina eſt, re ſauciatam denuo ſauciare, donec tota anima in vulnus amoris conuertatur. Hocque modo, tota iam vnū amoris vulnus eſt facta, tota eſt ſana in amorem transformata & in amore vulnerata. In hoc quippe euentu ille qui magis plagatus eſt, magis eſt ſanus; qui verò totus eſt plagatus, totus eſt omnino ſanus. Nec quia hæc anima tota iam ſit ſauciata, & tota ſana, propterea cauterium munus ſuum quod eſt, amore ſauciare non exercet: ſed tunc iam,

iam, potius delinit & oblectat sanatum vulnus, modo nuper explicato: & preciperea ait. *O delicatam plagam*, quæ tanto tuavior delicioſiorque eſt, quanto à ſublimiori & eminentiori amoris igne effeſta eſt. Cùm enim vulnus iſtud Spiritus ſanctus ad animam oblectandam inſixerit; deſideriumque ac voluntas ipſius eam oblectandi ſit ingens; neceſſe etiam eſt vulnus eſſe permagnum, vt anima cui inſigitur, maximoperè delitijs deliniatur. O fortunatum vulnus! illius effectum manu, qui non nouit niſi ſanare. O felix nimium que felix plaga! quandoquidem non ob aliud fuiſti inſicta, niſi vt ſua uitate delitijsque permulceres animam. Ingens vulnus eſt, quia immenſus eſt qui illud inſixit: ingentes quoque ipſius delitiæ; quoniam inſinitus eſt amoris ignis. Ergo delicatâ plagam! & eò ſublimius delieatam, quo intimius animæ centrum, cauterium amoris attingit, quidquid inſammari potuit inſammando, vt quidquid oblectari potuit oblectaret. Cauterium & vulnus iſtud, quantum ego arbitror, eſt ſupremus qui in hoc ſtatu obtineri poteſt gradus. Multi tamen alij reperiuntur modi, qui neque ad hunc perueniunt, nec huic ſunt ſimiles. Hoc enim cauterium à diuinitatis in anima actu, abſque forma, aut aliqua formali aut imaginaria figura promanar.

Alius quoque animam cauterio adredendi modus ſublimiſſimus contingere ſolet, ſi que hoc modo. Euenit, vt dum anima amore iſto ſagrat (quanquam non ita cauteriata ſit, vt eam hic deſcripſimus, licet vt huiusmodi ſit, ad ea quæ iam dicturi ſumus percipienda, plurimum expediat) uenit inquam, vt ſentiat anima, ſe ab aliquo tranſigi Seraphino, ardentiffimo amore inſincto telo tranſuerberante

illam carbone iſto accenſo, vel vt melius dicâ, cauterium ei ſublimi modo inuente flamma illa; tunc verò in iſta cauterij inuſtione, tranſfixa anima celeriter erumpit flamma, & impetu uehementi in ſublime aſurgit (ad eum modum, quo in ardentiffimo clibano, aut fornace, cum mouentur aut vertuntur ligna, efferueſcit flamma, igniſque inardescit) & tunc ſentit anima vulnus iſtud cum voluptate, omnem æſtimationem ponderationemque ſuperante. Nam præterquam quod tota reuoluitur, & commouetur; eo quo commouetur tempore, atque ad ignis ipſius uehementem motionem (in quo igne immenſus eſt amoris ardor, & liquefactio, vulnus perfectum, & herba, qua uiuaciter attemperatum fuerat ferrum, efficaciffima) ſentit anima profundum ſpiritus ſui centrum tranſuerberatum, puriſſimamque ac perfectiſſimam delectationem, quæ nullis vt par eſt, verbis exprimi poteſt. Sentit tibi ueluti granum ſinapis minutiſſimum, uiuaciſſimum, & ardentiffimum, in intimo ſpiritus corde (quod eſt uulneris ſcopus & punctum, in quo ſubſtantia uirtusque herbaræ reperitur) indeque per uniuerſas ſpirituales animæ uenas, iuxta ardoris uires & efficaciam delicatiſſime deriuari & deſtuere percipit, adeoque excreſcere, inualeſcere, ac perfici ſentit amorem, vt in ea ignis maria uniuerſa amore inundantia eſſe uideatur. De ijs porrò quibus in hoc ſtatu fruitur anima, nil aliud ſuper eſt dicendum, niſi quod tunc experitur anima, quam rectè comparatum ſit in Euangelio regnum cælorum grano ſinapis, quod ob ingentem, quo præditum eſt calorem, eſt ita exiguum ſit, in magnam excreſcit arborem: *Math. 13. ſimile eſt regnum cælorum grano ſinapis, quod minimum quidem eſt omnibus ſeminibus: cum*

3.
minis
ruce

era
stica

IVT

29

autem creuerit, maius est omnibus oleis, & sic arbor, ita ut volucres Cœli veniant, & habitent in ramis eius. animaduertit siquidem hic anima, se veluti immensum amoris ignem esse effectam. Pauca animæ huc perueniunt, nonnullæ tamen peruenerunt: illorum præsertim quorum virtus ac spiritus in sibi succedentes filios diffundi debuit, conferente Deo. diuitias ac valorem capiti, iuxta futuram domus seu familiæ in primitiis spiritus successionem.

Pauca huc anima perueniunt.

Sed iam ad Seraphini illius opus reuertamur, quod reuera nihil aliud est, quam sauciare & vulnerare: quare si aliquando effectus aliquis foras ad corporeum sensum prodire permittatur; iuxta quod interius vulnus in fluxit (id est, Seraphin) patitur exterius vulnus; quemadmodum euenit cum sanctum Franciscum Seraphinus plagis insigniuit; nam cum animam ipsius sauciasset amore, vulnere eodem modo foras profiliit. Nul- lum siquidem fauorem præstat Deus corpori, quin primatio eum animæ conferat; tunc verò, quo vehementior fuerit delectatio amorisque vis, qui in interioribus vulnus producit, eo intensior est dolor exterioris plagæ: crescentq; vno, crescit & aliud. Hoc autem isto modo fit, cum istæ animæ repurgatæ sint, ac in Deo fortes, illarum spiritus fortis & sanus, spiritu forti & dulci Dei delectatur, qui tamen ipsorum infirmitati corruptibilique carni, dolorem infert & cruciatum. Vnde res est profus. stupenda, sentire augeri dolorem per dulcedinem. Quod miraculum probè agnouit Iob in suis vulneribus, quando dixit Deo. Reuersusque mirabiliter me

Iob. 10. 36. Ps. 30. 20.

crucias. Nam reuera ingens prodigium est; resque diuina munificentia ac suauitate, quam abscondit timentibus se, digna, tanto nimirum maiorem gustum & delicias impertiti; quanto aciores dolores ac

cruciatu sustententur. O immensa magnitudo quæ in omnibus tyam prodit omnipotentiam. Quis posset Domine dulcedinem in medijs amaritudinibus producere, in medijs cruciatibus oblectare! O delicatam plagam. Quandoquidem tanto suuuius deliniris, quanto maiora tuum vulnus capit incrementa. Sed quando vulnus animæ soli inferitur, nec exterius communicatur, tunc multo intensius sublimiusq; esse potest: cū enim caro frantum sit spiritus, quando ipsius bona carni communicantur, retrahit ipsa frantum, & pernicis equi huius ora coëctet, ac ingentes ipsius spiritus viuacitatemque compescit; Corpus siquidem quod corrumptur, aggrauat animam, & terrena inhabitatio deprimit sensum, spiritalem, multa cogitantem. Proinde qui corporeis sensibus nimis inniti voluerit, non admodum spiritualis euadet. Hæc propter eos dico, qui solo vilis abiectione sensus conatu & operatione, se ad spiritus vires sublimitatemque peruenturos arbitratur. Nō peruenitur certè illuc nisi quādo corporeus sensus remanet foris. Diuersa tamen res ab ista, cū aliquod sentimentum affectus à spiritu deriuatur in sensum: hæc enim in re plurimum spiritus interuenire potest, quemadmodū in sancto Paulo videre licet, cuius summus dolorum Christi sensus in corpus redundabat, sicut ipse ad Galatas scribens significat dicens: Ego enim stigmata Domini Iesu in corpore meo porto. Vnde qualis est plaga & cauterium, talis etiam erit manus, quæ hūc operi, intenta est. Et qualis Artaxus, talis qui eum producit. Quam rem subsequenti versu ostendit Anima eum ait. O manum blandam! O

Attactum delicatum!